

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24351/2024
18.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Ирене Вуковић, Зорице Булајић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Миодраг Тадић адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ..., чији је пуномоћник Новица Пантић, адвокат из ..., ради утврђења тековине, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 583/24 од 11.09.2024. године, у седници одржаној 18.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 583/24 од 11.09.2024. године, у ставу првом изреке.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 583/24 од 11.09.2024. године, у ставу првом изреке.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 583/24 од 11.09.2024. године, ставом првим изреке која се ревизијом побија, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Пожаревцу П 1198/23 од 09.01.2024. године у делу којим је одбијен као неоснован тужбени захтев да се тужени обавезу да тужиљи солидарно исплате преко досуђеног износа од 234.850,44 динара на име њеног доприноса стицању заједничке имовине у породичној заједници, ближе описане у изреци те пресуде, до траженог износа од 1.500.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавила ревизију због битне повреде парничног поступка и повреде материјалног права.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана,

ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Право на удео у заједнички стеченој имовини коју су странке стекле током трајања заједнице живота, на основу одредби из чланова 195. и 196. у вези чланова 171, 177. и 180. Породичног закона условљено је утврђењем постојања имовине која је резултат рада чланова породичне заједнице и доприносом стицању имовине сваког од њих. Одлука суда у сваком конкретном случају условљена је утврђеним чињеницама, а пошто је институт посебне ревизије резервисан за питања примене материјалног права ревизијски наводи којима се указује да су чињенице неправилно утврђене нису могли бити предмет оцене Врховног суда. Уз ревизију нису достављене одлуке судова као доказ постојања различитог поступања у битно истоврсним чињеничним ситуацијама, па како не постоје ни друга правна питања која би по оцени ревизијског суда водила потреби одлучивања о изјављеној ревизији као о посебној, одлука је у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

По одредби члана 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 08.09.2016. године, вредност предмета спора побијаног дела пресуде од 1.265.149,56 динара према наведеном курсу одговара динарској противвредности 10.262 евра и не прелази прописани имовински цензус који омогућује изјављивање ревизије.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић